

[Poul Boeg.]

klima, og man ved også generelt, at forbrydere, internationale forbrydere, naturligt søger til områder, der har en lav strafferamme. Så allerede af denne grund mener jeg ikke, det er nødvendigt at foretage en konkret påvisning.

Men dertil kommer for det andet følgende: jeg betragter det i og for sig ikke som afgørende, om denne mulighed rent faktisk og konkret udnyttes, og om man kan påvise, at den udnyttes, for det afgørende må efter min mening være, at der under alle omstændigheder er en overordentlig stor risiko for, at den ville blive udnyttet. Og det er denne risiko, som vi af almindelige kriminologiske, anerkendte generalpræventive grunde må dæmme op for ved at gennemføre det forslag, som justitsministeren har fremsat.

Herefter håber jeg, at jeg har klarlagt dette så meget, at jeg har overbevist det ærede medlem om, at der dog alligevel kan være noget om denne argumentation.

Ib Christensen (DR):

Ordlyden af § 191, stk. 1, 1. pkt., med det foreslåede 2. pkt. er så nær hinanden, at det vil være vanskeligt at sondre, tror jeg, for domstolene imellem, hvornår man skal drage punkt 1 ind, og hvornår man skal drage punkt 2 ind. Der vil — og dette kommenterede ministeren jo ikke — kunne findes og tænkes overgangstilfælde, hvor domstolene kan være i tvivl, og under hensyn også hertil kan jeg ikke se rettere, end at det må være uundgåeligt, at der vil ske en afsmitning nedefter, og at kontaktudvalgets bekymring for denne afsmitning er ganske overordentlig berettiget, hvis dette lovforslag vedtages. Jeg har ikke taget kategorisk afstand, heller ikke på mit partis vegne, men jeg synes, der er grund til at rejse denne meget store skepsis; så kan vi jo se, om der i løbet af udvalgsarbejdet kommer oplysninger frem, som kunne få denne skepsis til at blive mindre.

Til ministerens ord om, at disse bemærkninger om de økonomiske følger blot skulle forstås på den måde, at loven ikke umiddelbart afstedkommer øgede udgifter for det offentlige, vil jeg sige, at jeg må da opretholde det synspunkt, at når der så kategorisk står, at gennemførelsen af lovforslaget

ikke medfører udgifter osv. for det offentlige, kan det ifølge sagens natur ikke være rigtigt. Derfor synes jeg, at denne formulering skulle være ledsaget af en bemærkning: under hensyntagen til eller bortset fra de udgifter, som måtte foranlediges af en anvendelse af en højere strafferamme. Dette måtte være den korrekte formulering også af principielle grunde.

Albertsen (S):

Jeg burde vel egentlig ikke blande mig i diskussionen mellem hr. Ib Christensen og justitsministeren, men jeg bliver næsten provokeret ud over alle grænser, når man får den sidste påstand ind i billedet om dette med udgifterne.

Hvordan i alverden skulle det være muligt at bevise noget som helst om dette? Hvis resultatet af denne skærpelse i givet fald måtte blive, at antallet af forbrydelser bliver mindre, kan der være tale om betydelige besparelser. Hvis resultatet bliver, at et vældig stort antal forbrydere bliver dømt efter denne skærpelse, nu vel, så kan der være tale om merudgifter. Jeg ved ikke, hvordan hr. Ib Christensen vil finde frem til en løsning på dette regnestykke; jeg anser det for håbløst.

Men det, der i første omgang giver mig anledning til at fremkomme med en enkelt bemærkning, er dette, at der er fremført nogle påstande med henblik på sammenhængen mellem strafferammen og det nordiske samarbejde, idet man tilsyneladende fra hr. Poul Boegs og fra hr. Erlendssons side fremfører, at når vi i Danmark indtil 1971-72 har haft en ensartet strafferamme og den i disse år er ændret i de øvrige lande, skulle det forklare, at vi igennem en lang årrække har haft et større antal kriminelle og et større antal mennesker, der har været narkotikaramt. Jeg tror, det vil være meget svært på videnskabeligt grundlag at drage den konklusion, som man tilsyneladende fra de to herrers side er indstillet på at drage.

Vi har haft lejlighed til i Nordisk Råd at drøfte denne problematik ret så indgående, og det er rigtigt, at der fra enkelte sider, fra traditionelt tænkende, må jeg sige, har været fremført den opfattelse, at når narkotika var særlig udbredt i Danmark, hang det sammen ikke så meget